

رهبری که شاعر بود

شاعری و شعرهای امام خمینی (ره) یکی از ابعاد شخصیتی ایشان است که کمتر به آن توجه می‌شود.

شاعری و شعرهای امام خمینی (ره) یکی از ابعاد شخصیتی ایشان است که کمتر به آن توجه می‌شود. به گزارش خبرنگار فرهنگی خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) در خراسان رضوی، اگر رهبر یکی از بزرگترین انقلاب‌های جهان یک نظامی باشد شاید برای جهانیان خیلی عجیب نباشد اما هنگامی که می‌بینیم رهبر یکی از بزرگترین انقلاب‌های تاریخ در کمال و اوج لطافت به شاعری می‌پردازد، تلاقی شگفت‌انگیزی روی داده است. شعرهای امام (ره) ویژگی‌های منحصر به فردی دارد که نشان‌دهنده نگاه خاص ایشان به شعر و علاقمندی ویژه‌شان نسبت به شعرهای شاعران برجسته این سرزمین است و هنگامی که این ویژگی با خصلت طبع روان ممزوج می‌شود اتفاق خجسته‌ای روی می‌دهد که میوه آن «دیوان اشعار» امام خمینی (ره) است.

شعرهای امام (ره) تاثیر زیادی گذاشت

مصطفی محدثی خراسانی در آستانه زادروز امام خمینی (ره) درباره شاعری ایشان گفت: شعر و شاعری حضرت امام (ره) بر جامعه ادبی ما و شعر انقلاب تاثیر بسزایی داشته و راه را برای پیشرفت شعر آن و برکاتی از این دست فراهم کرده است. او درباره «دیوان اشعار» امام اظهار کرد: اشعار امام (ره) دارای جایگاه ارزشمندی است که در گسترش شعر فارسی کمک بسزایی داشته و آن را تحت الشعاع قرار داده است.

این شاعر درباره کلیت شعرهای امام از نظر محتوایی و سبکی گفت: شعر حضرت امام شعر قابل تعریف و بسامانی است که از لحاظ سبکی دارای سبکی بین سبک عراقی و هندی است، البته با مضامین و ذهنی امروزی و آشنا برای مخاطبان روز. او افزود: مضامین شعر حضرت امام خمینی مضامین متنوعی است و مسائلی مانند عشق، عرفان، مسائل اجتماعی و عاطفی را می‌توان در اشعار ایشان مشاهده کرد.

محدثی در پاسخ به این سوال که آیا شخصیت امام اعم از سیاسی و مذهبی در شعرهایشان ملموس است، خاطرنشان کرد: حضرت امام در جایگاه یک فقیه عارف به هستی و جهان نگاه می‌کند و از این منظر نوع نگاه ویژه ایشان به زندگی و جهان در اشعارشان قابل مشاهده است.

او درباره ویژگی عمده اشعار امام (ره) اظهار کرد: شعر حضرت امام خمینی شعری است با صبغه عرفانی و تاویل‌های شعر ایشان هم با توجه به موازین نگاه عرفا به جهان هستی تبیین می‌شود که این موضوع هم به نوبه خود سهم بسزایی در جلب نظر مخاطب به اشعار ایشان دارد.

این شاعر یادآور شد: امام در قالب رباعی و غزل، شعرهایی دارند که از لایه‌های پوشش عرفان بیرون می‌آیند و در ارتباط با مسائل سیاسی و اجتماعی روز صراحتاً به موضع‌گیری می‌پردازند.

محدثی خراسانی خاطرنشان کرد: در مجموع تصویری که از حضرت امام در اشعارشان می‌بینیم این است که وجه عرفانی‌شان بر تمام وجوه شخصیت امام (ره) چه از نظر سیاسی و چه از منظر اجتماعی غلبه و برتری دارد.

عرفان در شعرهای امام (ره)

هادی منوری نیز در گفت‌وگو با خبرنگار ایسنا در خراسان رضوی اظهار کرد: امام (ره) به عنوان یک مجتهد جلیل، رهبر سیاسی و انقلابی به شعر علاقه‌مند بودند و دیدگاه ایشان در این خصوص یک دیدگاه عرفانی است و نکته قابل ملاحظه این است که یک مجتهد با این نگاه وارد می‌شود و از اصطلاحات عرفانی استفاده می‌کند و هیچ ابایی هم در این زمینه ندارد.

این شاعر ادامه داد: امام یک شاعر حرفه‌ای نبودند که فکر و ذکرشان شعر باشد اما مردم با توجه به لطفی که به ایشان دارند، صفت شاعرانگی این بزرگوار را جدی می‌دانند. در واقع امام در اشعارشان اهدافی را دنبال می‌کنند که قابل ملاحظه و قابل توجه است.

او با اشاره به اینکه شعر آینه تمام‌نمای شاعرش است و هر شاعری را می‌توانیم از طریق شعرش شناسایی کنیم، افزود: حضرت امام یک انسان عارف، رهبری شجاع و بی‌توجه به مادیات است که دنیا را کوچک می‌بیند و هیچ دلبستگی به دنیا ندارد.

منوری گفت: ایشان با اینکه بزرگترین رهبر انقلابی جهان بودند اما زاهدانه و عارفانه روزگار می‌گذراندند و زندگی بسیار ساده‌ای داشتند که در اشعارشان هم دیده می‌شود.

او در ادامه خاطرنشان کرد: ایشان به عنوان یک رهبر مردمی شعر می‌گویند، اشعار خود را به چاپ می‌رسانند و در اختیار تمام مردم قرار می‌دهند و از این طریق با آنان سخن می‌گویند.